

Innocentius IV papa per Iordanum de Terracina

[Page 211]

Innocentius episcopus, servus servorum Dei, venerabilibus fratribus universis Archiepiscopis et episcopis ac dilectis filiis abbatibus, prioribus, archipresbyteris, decanis, archidiaconis et aliis ecclesiarum prelati, ad quos littere iste pervenerint, salutem et apostolicam benedictionem. Magnis et crebris declarata prodigiis christiane fidei rectitudo, iam novo sancti novi decorata martirio, signorum recentium fulgore coruscat et multis hactenus roborata portentis, nunc singularium miraculorum insigniis confirmatur. Ecce de instanti et moderno fidei pugile nova gaudia prodeunt, triumphalia signa notescunt, vox fusi sanguinis intonat incliti martirii tuba clangit, terra non silet, sudans aspersione cruoris, resonat regio nobili predita bellatore. Ipsequemet gladius parricida proclamat: «hec sunt certe certa fidei sacre indicia, hec ipsius ydonea testimonia,[Page 212]

hec eius dignissima munimenta». Propter hoc letati sunt celi, et terra in tanti perceptione gaudii pariter exultavit. Grandis adest matri ecclesie causa letitie, multa ei materia iocunditatis advenit: habet unde Domino canticum novum cantet, unde immense laudis himnum referat Deo suo, habet plebs catholica unde plaudet, levatis Altissimo manibus, sonoris iubilet vocibus et letis animis iocundetur; habet christiana contio unde devotas Conditori concinat cantiones. De orto siquidem fidei nuper in mensam regis eterni dulcis allatus est fructus; de vinea ecclesie in regium calicem affluens noviter liquor influxit; quoniam fecundus palmes hostili mucrone concisus habuit plus humoris, quia cohesit pressius vive viti. De predicatorum ordine florido prodiit rosa rubens, que regalibus oblata conspectibus intulit suavitatem odoris, de huius ecclesie fabrica electus est lapis, qui pressura et tunsione politus decenter supernis edibus est insertus. In celesti quoque rosario flos amenus, rubro colore rutilans, nunc est natus in mundo et candido sanctorum collegio novum munditie lilium est exortum. Unde factum est magnum in celo gaudium, exultantibus sanctis omnibus et solemnitatem agentibus tanti festi. Sane beatus Petrus de ordine fratrum predicatorum, Lombardus origine, prudenter attendens dolosi mundi fallacias et devia seculi defluentis, cuius blanditiis qui leditur cum lenitur, cum ab hiis in adolescentie annis provide declinasset, vite semitam eligens tutiorem, ut a lubricis caute pede retracto firmis posset incedere gressibus, ad divina[Page 213]

obsequia se totaliter transtulit, in evangelice institutionis observantiam cuncta sua convertens studia et universas dirigens actiones, rectum et lucidum callem sequens, salubrem videlicet ipsius ordinis regulam, per quam regi valeret et dirigi, duci etiam et induci ad speratam requiem post laborem. In qua utique triginta fere annorum spatio, fultus caterva virtutum, fide preambula, spe astante, comite caritate, sic prevaluit et profecit circa ipsius maxime defensionem fidei, pro qua totus ardebat, quod contra illius diros hostes, mente intrepida ferventique spiritu continuum certamen exercens, suum tandem agonem diutinum, victrici superante martirio, feliciter consummavit. Et sic ipse Petrus, firmus in petra fidei, petra demum passionis allisus, ad petram Christum digne laureandus ascendit. Porro ne sacra suorum actuum nos exempla pretereant, aliqua de vita eius ad instructionem et profectum audientium referamus. Ipse namque veritatis filius et bonitatis alumnus, conversatione conspicuus, spectabilis fama et opinione mirabilis, miro prefulsisse nitore munditie, virginitatem integre custodisse nec mentis habuisse nec corporis corruptelam et nullius mortalis criminis sensisse contactum, firma suorum confessorum assertionem monstratur. Et quia servus delicate nutritus protervit in Dominum, carnem suam assidua cibi et potus parcitate restrinxit. Ne vero per otii desidiam hostilibus pateret insidiis, in iustificationibus Domini exercebatur assidue, ut, eo circa licita totaliter occupato, locum in ipso illicita non haberent et a spiritualibus nequitiis tutus esset. Nocturna quidem silentia, humane deputata quieti, post dormitionem brevem decurrebat studiis lectionum[Page 214]

et sompni tempus vigiliis occupabat. Dies autem impendebat comodis animarum, vel sedulis imminendo predicationibus, vel confessionum audientie insistendo aut hereticum dogma pestiferum validis rationibus confutando, in quibus specialis dono gratie noscitur claruisse. Devotione insuper gratus, humilitate lenis, obedientia placidus, benignitate suavis, pietate compatiens, patientia constans, caritate prestabilis et in cunctis morum maturitate compositus, alios profusis virtutum aromatibus

attrahebat, fervens quoque amator fidei, cultor precipuus, propugnator ardentior, sic animo suo illam impresserat, sic se totum in illius mancipaverat obsequium, quod queque ipsius verba et opera virtutem fidei redolebant. Cuius dulcedinem lingua eius velut redundans favus copiose distillans semper illius documenta suavia propinabat. Pro hac inquam mortem subire cupiens, hoc principaliter a Domino attentis et crebris supplicationibus postulasse probatur, quod non sineret eum ex hac luce migrare, nisi sumpto pro illa calice passionis. Unde quia meruit tantus athleta specialem palmam de pugna tam strenua reportare ac in celibem patriam sertis presignitus roseis introire, cum de civitate Cumana, ubi fratrum sui ordinis ibi morantium prior erat, Mediolanum pergeret pro exequenda inquisitione contra hereticos sibi ab apostolica sede commissa, sicut in publica predicatione predixerat, quidam de ipsorum hereticorum credentibus, prece illorum inductus et pretio, in eum iter salutaris propositi prosequentem funestus insiliit. In agnum utique lupus, ferox in mitem, in pium impius, furibundus in mansuetum, in modestum effrenis, prophanus in sanctum presumit insultum, exercet conatum, mortem intentat. Sacrum autem illius caput gladio crudeliter impetens, diris in ipsum impressis vulneribus, et satiato sanguine iusti ense, venerandum illum non divertentem ab hoste, sed exhibentem se protinus hostiam[Page 215]

et cesoris sustinentem in patientia truces ictus dimisit, spiritu petente superna, in ipso loco passionis occisum. Ipso quoque sacrilego percussuras in Christi ministrum geminas inculcante, ille non querulosa voce murmurans, sed sufferens omnia patienter, suum Domino spiritum commendabat, dicens: «in manus tuas, Domine, commendo spiritum meum». Symbolum etiam cepit dicere fidei, cuius nec in hoc articulo desiit esse prece, prout ipse nephandus, qui a fidelibus captus fuit et quondam frater Dominicus, qui comes illius erat, ab ipso littore percussus, diebus aliquibus supervixit, postea retulerunt. Sic granum frumenti cadens in terram et infidelium manibus compressum et mortuum uberem consurgit in spicam, sic botrus in torculari calcatus liquoris redundat in copiam, sic triticum attritum in area in dominicum horreum excussa palea deportatur, sic aromata pilo contusa odorem plenius circunfundunt, sic, inquam, regnum celorum a violentis percipitur, sic per fidem a sanctis regna sublimia devincuntur. O quam insigne martirium, quod titulus tam gloriosus illustrat! Pro defensione namque ac exaltatione catholice fidei ac observatione obedientie Romane ecclesie vir ille venerabilis acerrimam mortem tulit. Hic in ecclesia tamquam sidus radians et lumine fidei et gratia predicationis emicuit. Hic iam in celo quasi luminare conspicuum et splendore glorie et multorum coruscatione signorum effulget, quia non vult Dominus ipsius ascondere sanctitatem, nec meritorum suorum virtutem suppressere in occulto, sed inter lucentia sanctorum candelabra manifestius exaltare, ut omnibus, qui in[Page 216]

ecclesie domo habitant, proferat clarum lumen. Nam nec in vita latere sic potuit, quin miraculorum claritate pateret. Cuiusdam etenim nobilis filium pre nimio et horribili totius gule tumore loqui nec spirare valentem, levatis ad Deum manibus et crucis in eum facto signaculo, illoque accipiente ipsius cappam et in infirmo supponente loco sanavit. Idem quoque nobilis vehementi postmodum corporis torsione gravatus credens et metuens exinde sibi mortis imminere discrimen, cappam ipsam, quam ex tunc conservaverat reverenter fecit afferri, qua suo apposita pectori, mox vermen quendam duo habentem capita et pilorum densitate villosum evomuit, plena liberatione sequta. Cuidam etiam iuveni muto, immisso digito in os eius sueque lingue soluto ligamine, beneficium loquere concessit. Hec et alia plura, dum viveret, dignatus est per eum Dominus operari. Post mortem vero ipsius lampades ad sepulchrum eius venerabile dependentes pluries per se ipsas absque omni humano studio et ministerio divinitus sunt accense. Quia conveniens nimis erat, ut quoniam igne ac lumine fidei excellenter claruerat singulare de ipso ignis et luminis miraculum appareret. Quidam autem dum vesceretur cum aliis et illius sanctitatem et miracula depravaret, sumpto quodam sub hac obtestatione morsello, quod eum non posset, si circa hec delinqueret transglutire, sensit mox ipsum gutturi suo sic herentem, ut illum educere vel inducere non valeret. Quare illico penitens et iam vultus mutato colore, quasi sentiens vicine mortis eventum, facto intra se voto, quod lingua de cetero ad talia non laxaret, fuit protinus, illo evomito, liberatus. Idropica quedam ad locum passionis ipsius auxilio viri perveniens, fusa ibi oratione, sanitatem integram mox recepit. Obsessas a demonibus longo tempore mulieres martir ipse, deiectis illis cum multo sanguinis vomitu de corporibus liberavit. Febres expulit languoresque curavit[Page 217]

plurimos et diversos. Cuiusdam sinistre manus digitum ex morbo fistule, plurium foraminum concavitate defossum, mira consolidatione

sanavit. Quidam insuper puer ex casu gravissimo sic oppressus, et motu et sensu penitus destitutus, tanquam mortuus defleretur, mox apposita de terra suo pectori, sacro eiusdem martiris cruore contacta, incolumis exurrexit. Quedam cuius carnem cancer edax sedula corrosione vorabat, linitis huiusmodi terra vulneribus, est curata. Alii etiam diversis infirmitatibus occupati, qui sepulchrum eius in vehiculis et aliis substentaculis adierunt, exinde postmodum, plena incolumitate recepta, sine aliquibus subsidiis rediere. Ad hec magna hereticorum et ipsorum credentium multitudo, cum tantam fidei adverterent efficaciam et ad eam tot certis et apertis signorum indiciis tanquam quibusdam clamantibus preconibus vocarentur, nec possent quasi tam valide illorum instantie non parere ad ipsius lucem fidei de sui erroris nubilo est conversa. Quid plura? His et quam multis aliis miraculis gloriosis magnificavit Dominus sanctum suum, et colendum exhibuit universis. Letetur itaque totus fidelium cetus et laudum carmina Domino concinat alta voce, quod a suis tanquam Christi coheredibus mansiones celice possidentur; exultet mater ecclesia, quod palmes suos, quem in agro fidei plantavit et coluit, in celeste plantarium est translatus. Gaudeat et insignis fratrum predicatorum ordo, quod ex ipso prosiliit stella micans, cuius fulgentes radii in lumen hic peregrinantium diffunduntur. Erubescant fallaces heretici, evangelice quidem falsarii veritatis, quod sua mendacia commenta vilescent et convalescent catholica et apostolica documenta. Obmutescant dolosa ipsorum labia et impudentes frontes decidant tam confuse. Cum ille cuius veracem instructionem et salutaria monita renuebant cuique mortis intulere supplicium, in celo iam regnet inter agmina beatorum. Et mirum cum aperte conspiciant Dei ecclesiam, talibus fulciri columpnis, talibus parietibus circumcingi, talibus consurgere incrementis, talibus propugnaculis communiri, talibus defensari patronis, talibus miraculis illustrari, quod nichilominus[Page 218]

in noctis tenebris et mortis caligine gradiuntur, quodque a suis oculis squamas non abiciunt cecitatis, ut verum lumen videant et sequantur. Ceterum quia convenit, ut quem Dominus in celo magnificat, mundus colat, nos de sanctitate vite ac veritate miraculorum ipsius martiris inquiri fecimus diligenter, et quia post inquisitionem solertem, studiosam examinationem et discussionem solempnem plura etiam et maiora de ipso comperimus quam insinuata fuissent, eum de communi fratrum nostrorum et prelatorum omnium tunc apud sedem apostolicam existentium consilio et assensu, confisi de omnipotentis Dei virtute, auctoritate quoque beatorum Petri et Pauli apostolorum eius, ac nostra, sanctorum martirum cathalogo duximus ascribendum. Ideoque universitatem vestram monemus et hortamur attente, per apostolica scripta vobis precipiendo mandantes, quatenus III kalendis maii festum eiusdem devote ac solempniter celebretis et faciatis a vestris subditis veneratione congrua celebrari, ut pia eius intercessione et hic a noxiis protegi et in futuro sempiterna consequi gaudia valeatis; et, ut ad venerabile ipsius sepulchrum ardentius et affluentius christiani populi confluat multitudo ac celebrius eiusdem martiris colatur festivitas, omnibus vere penitentibus et confessis, qui cum reverentia illuc in eodem festo annuatim accesserint, ipsius suffragia petaturi, de omnipotentis Dei misericordia et beatorum Petri et Pauli apostolorum eius auctoritate confisi, annum unum et XL dies; accedentibus vero annis singulis ad predictum sepulchrum infra eiusdem festi quindenam, XL dies de iniuncta sibi penitentia misericorditer relaxamus. Datum Perusii VIII kalendis aprilis pontificatus nostri anno decimo.

[Home](#)